

DR. VERECZKEY (WIMMERTH) BÉLA, PESTSZENTLŐRINC ELSŐ TEMPLOMÉPÍTŐJÉNEK RÖVID ÉLETRAJZA



1876. október 28-án született Miskolcon, többgyermekes családban. Iskolái után tanulmányait Vácott folytatta, és ott 1899. június 2-án szentelték pappá. Káplán volt Mócsán, Nagykátán, Kunszentmiklóson, Fótón, Abonyban, Szentesen és 5 évig Kispesten.

1910-től kezdődően pestszentlőrinci helyi káplán. Az első világháborúban, a lelkek gondozása mellett a harcba induló katonák gyóntatása, megáldása, beszédek tartása is az ő feladata, később a sebesültek, hadiárva gondozását, népkonyha felállítását kezdeményezi és működteti. 1917-ben templomépítő mozgalmat indít a hívekkel közösen.

1918. március 15-én Lőrincet önálló lelkésznek, ezzel együtt Wimmerth Bélát, érdemeinek elismerésével, első lelkésznek nevezik ki.

1919-ben a Tanácsköztársaság idején letartóztatják, de hívei együttes melléállásának hatására szabadlábra helyezik.

1914-1920-ig, végig a háborús helyzetben nehéz körülmények között, hívei iránt érzett felelősséggel állt helyt.

1920. május 19-én az Erzsébetfalván tartott kerületi ülésen, egyhangúan megválasztják kerületi jegyzővé. Szeptember 8-án plébánosi kinevezést kap, egyben Pestszentlőrincet önálló parókiává nevezi ki dr. Hanauer István váci megyéspüspök.

1926-ban sok viszontagság után felépül a templom, amelyet dr. Hanauer István Szűz Mária Szent Szívének tiszteletére szentel fel

1930-ban a nagy éhínség idején népkonyhát állíttat fel 1931. március 28-ig, ahol az egyház az ő vezetésével 4800 ebédet oszt ki.

1931-ben orgonát építtet a templomban. A templomparkban felállíttatja Szent Imre szobrát. Tevékenyen vesz részt a Független Városi Párt megalakításában, amely a fennálló klikk-rendszer ellensúlyozására jön létre, és közeleti tisztaságot akar bevinni a leendő város közigazgatásába.

1934-ben felépül a Katolikus Kultúrház, amely jelentős és számos előadás, társasági esemény színhelye. Ugyanebben az évben megkezdeti az Állami Lakótelepen kápolna építését. Pápai prelátusi kinevezést kap. 1935-ben kezdeményezésére megindul a szegénygondozás.

1936-ban képviselőnek választják.

1937-ben Szemeretelen is megkezdik a templomépítést, ugyancsak az ő segítségével.

1938-ban járdát és kerítést építtet a templom parkja körül.



1939-ben Szemeretelen házat és telket vesz a szalézi rendbelieknek az ottani templomi szolgálat ellátása érdekében. A plébánián japán

missziós kiállítást szerveznek, amelyet a követségi attasé, Tokinosuke Takenchi személyesen is megtisztelt látogatásával.

1940-ben templomtatarozás fagy- és vízkár miatt. Vereczkey-re magyárosítja nevét.

1943. Részt vesz egy hadikórház felszerelésében. Erzsébettelepen megkezdik a negyedik templom építését is.

1944-ben Lőrinc kiürítése miatt – amelyet a legvégsőig nem hagyott el – elszállíttatja ingóságait Budára. A templom mozdítható berendezéseit, felszerelését Pestre viteti. Novembertől decemberig a külső krisztinavárosi plébánián misézik.

1946. Budáról, a Farkasrétről, márciusban gyalog indul haza több társ kíséretében, akik különböző helységekre igyekeztek. Iszonyú viszontagságok után, súlyos betegen ér haza Pestszentlőrinc, ahol templomát összebombázza találja.

A kultúrházat lefoglalták a Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség számára.

A templomot renováltatja. A Kertvárosban lévő házát – kérésre – a ferenceseknek adja át grátisz 5 évre, míg rendházuk felépül.

Amerikai katolikusok segítségével népkonyhát állíttat fel, ahol 140 személy részére rendszeresen tud ebédet biztosítani a háborúban nincstelenné vált hívők számára.

Étel és ruhaanyag adományokat kap a plébánia, amelyet szintén szétoszt a hívek között. Három családot fogad be a plébániára.

Gyermeknyaraltatásokat intéz Dániába, Svájcba, Belgiumba.

1951-re sikerül a templomot sok viszontagság után helyreállítani.

1954-ben a plébánia vezetésével Verney Kornél adminisztrátort bízzák meg. Ettől kezdve a plébánián él egészen haláláig, nővérei gondoskodnak róla.

1959-ben tartja gyémántmiséjét.



1961-ben ér véget bátor és hűséges, tevékenységben és küzdelmekben gazdag élete. A Lőrinci temetőben helyezik el hamvait, majd onnan néhány év után a pestszentlőrinci Árpád-házi Szent Margit plébánia atemplomába

viszik át. Jelenleg is ott nyugszik.



Óhaja a Historia Domus utolsó oldalán: "(...)helyezzenek el a Jézus Szíve oltár lépcsője elé, s ha meg akarnak emlékezni rólam, - írják nyughelyem fölé: Itt nyugszik Pestszentlőrinc első lelkipásztora. Imádkozzatok érte!"



A Gloriettenben kápolna áldása (1925)



A Szent Imre szobor felavatása (1931)



A Váci egyházmegyei zárándoklaton Firenzében (1937)



Gyémántmise (1959)



Családjával a Szent Imre szobor előtt



Utolsó éveken